

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 2 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Contencioso-Administrativo nº 24 de Madrid – Spanien) – Sindicato Único de Sanidad e Higiene (SUSH) de la Comunidad de Madrid, Sindicato de Sanidad de Madrid de la Confederación General del Trabajo (CGT) mot Consejería de Sanidad de Madrid

(Mål C-103/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausul 5 punkt 1 – På varandra följande visstidsanställningskontrakt inom den offentliga hälso- och sjukvårdssektorn – Begreppet ”objektiva grunder” – Begreppet ”likvärdiga lagliga åtgärder för att förhindra missbruk” – Ett vikariat enligt tjänsteföreskrifter omvandlas till en extraanställning enligt dessa föreskrifter – Permanent behov av tillfälligt anställda)

(2021/C 357/02)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 24 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sindicato Único de Sanidad e Higiene (SUSH) de la Comunidad de Madrid, Sindicato de Sanidad de Madrid de la Confederación General del Trabajo (CGT)

Motpart: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Avgörande

- 1) Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som återges i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att det ankommer på den nationella domstolen att i enlighet med samtliga tillämpliga nationella bestämmelser avgöra huruvida nationella åtgärder som innebär att anställningarna för en kategori visstidsanställda ändras på så sätt att vikariat enligt tjänsteföreskrifter omvandlas till extraanställningar enligt dessa föreskrifter, samt att dessa anställningar eventuellt omvandlas till tillsvidareanställningar i enlighet med ett urvalsförfarande som syftar till att definitivt besätta tjänster som innehas av dessa visstidsanställda, utgör lämpliga åtgärder för att förhindra och, i förekommande fall, beivra missbruk till följd av användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden, eller likvärdiga lagliga åtgärder i den mening som avses i denna bestämmelse. För det fall att så inte anses vara fallet ankommer det på nämnda domstol att kontrollera huruvida den tillämpliga nationella lagstiftningen gör det möjligt att vidta andra effektiva åtgärder för att förhindra och beivra sådant missbruk.

- 2) Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som återges i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG, ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att det endast är extraanställda enligt tjänsteföreskrifter som kan få sin anställning omvandlad till ett vikariat enligt dessa föreskrifter, för det fall att detta anses utgöra en lämplig åtgärd för att förhindra och, i förekommande fall, beivra missbruk till följd av användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden, eller en likvärdig laglig åtgärd i den mening som avses i denna bestämmelse, såvida den nationella rättsordningen innehåller andra effektiva åtgärder för att förhindra och beivra att andra visstidsanställda som inte är extraanställda blir föremål för sådant missbruk, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 319, 23.9.2019.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 1 juni 2021 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense – Spanien) – UP mot Banco Santander SA, tidigare Banco Pastor SAU

(Mål C-268/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Avtal om hypotekslån – Oskäligen avtalsvillkor – Villkor om begränsning av ränterörlighet (villkor om "räntegolv") – Avtal om novation – Saknar bindande verkan)

(2021/C 357/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: UP

Svarande: Banco Santander SA, tidigare Banco Pastor SAU

Avgörande

- 1) Artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas så att den inte utgör hinder för att ett villkor i ett avtal mellan en näringsidkare och en konsument – ett villkor som en domstol kan fastställa är oskäligt – kan bli föremål för ett avtal om novation mellan näringsidkaren och konsumenten, under förutsättning att konsumenten vid tidpunkten för ingående av detta avtal om novation, var medveten om att detta villkor inte var bindande samt konsekvenserna av det, så att dennes anslutning till nämnda avtal om novation grundar sig på ett fritt och informerat samtycke, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 3.1 och artikel 4.2 i direktiv 93/13 ska tolkas så att det krav på transparens som åligger en näringsidkare enligt direktivets bestämmelser, innebär att en näringsidkare som ingår ett avtal om novation med en konsument, när villkoren inte har förhandlats fram individuellt och är avsedda att ändra ett potentiellt oskäligt villkor i ett tidigare avtal som ingåtts mellan dessa parter, ska förse konsumenten med relevant information som möjliggör för konsumenten att förstå de rättsliga konsekvenser som följer av avtalet om novation, och särskilt att den ursprungliga klausulen möjligen kan ha varit oskälig, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 238, 15.7.2019.